

[Startpagina](#) > ... > [Gerechtelijke Procedures](#) > [Civiele Zaken](#) > [Erkenning En Tenuitvoerlegging Van Rechterlijke Beslissingen](#) > [Hoe Kan Ik de Naleving Van Een Uitspraak Afdwingen?](#) > [Sweden](#)

Hoe kan ik de naleving van een uitspraak afdwingen?

Inhoud aangereikt door

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Wat betekent tenuitvoerlegging in burgerlijke en handelszaken?

Tenuitvoerleggingsprocedures in het kader van het wetboek voor gedwongen tenuitvoerlegging

Tenuitvoerlegging is de situatie waarin een tenuitvoerleggende autoriteit door middel van dwang een door een gerecht of elke andere instantie opgelegde verplichting afdwingt. De tenuitvoerlegging heeft doorgaans betrekking op de verplichting tot betaling van een geldsom of het verlaten van een woning. Een ander soort tenuitvoerlegging heeft betrekking op sekwestratie of andere garantiemaatregelen.

De tenuitvoerlegging van een betalingsverplichting geschiedt door inbeslagneming van de goederen van de schuldenaar. Wanneer een woning dient te worden verlaten, geschiedt de tenuitvoerlegging bijvoorbeeld door uitzetting. Er kan ook een bevel worden gegeven door een tenuitvoerleggende autoriteit, waarin de persoon aan wie om tenuitvoerlegging is verzocht, verplicht wordt te handelen of zich te houden aan een bevel of een andere beslissing. De tenuitvoerleggende autoriteit kan een boete opleggen.

Tenuitvoerleggingsprocedures in het kader van het wetboek voor ouderlijke verantwoordelijkheid

De tenuitvoerlegging in het kader van het wetboek voor ouderlijke verantwoordelijkheid omvat maatregelen waarmee een uit een beslissing of overeenkomst voortvloeiende maatregel over het gezag, de verblijfplaats, de omgang met of overdracht van kinderen concreet wordt toegepast. Het gerecht dat uitspraak doet over de tenuitvoerlegging, kan een boete opleggen of invordering door de politie bevelen. Als de tenuitvoerlegging betrekking heeft op het kind als persoon, zijn op grond van Verordening (EU) 2019/1111 van de Raad (de Brussel II-verordening) dezelfde regels van toepassing op de tenuitvoerlegging van buitenlandse beslissingen. Als de tenuitvoerlegging daarentegen betrekking heeft op de goederen van het kind of de gerechtelijke kosten, is het wetboek van schuldinvoering van toepassing.

2 Welke instantie of instanties zijn bevoegd voor tenuitvoerlegging?

De tenuitvoerlegging in het kader van het wetboek voor gedwongen tenuitvoerlegging wordt uitgevoerd door de tenuitvoerleggingsinstantie (*Kronofogdemyndigheten*). De tenuitvoerleggingsinstantie neemt bijvoorbeeld beslissingen over inbeslagneming. Een hoge uitvoerend ambtenaar draagt de algemene juridische verantwoordelijkheid voor de tenuitvoerlegging, maar de tenuitvoerlegging zelf wordt doorgaans toevertrouwd aan andere ambtenaren (uitvoerende administrateurs).

3 Onder welke voorwaarden mag een executoriale titel of beslissing worden uitgevaardigd?

3.1 De procedure

Tenuitvoerleggingsprocedures in het kader van het wetboek voor gedwongen tenuitvoerlegging

Tenuitvoerlegging kan alleen plaatsvinden op grond van een gerechtelijke beslissing of een andere executoriale titel.

De tenuitvoerlegging kan gebaseerd zijn op de volgende executoriale titels:

- een uitspraak, vonnis of beslissing van een gerecht;
- een door een gerecht bevestigde transactie of een bemiddelingsovereenkomst die uitvoerbaar is verklaard door een gerecht;
- een goedgekeurd strafrechtelijk bevel, een goedgekeurd bevel tot betaling van een boete of een goedgekeurd betalingsbevel;
- een arbitrale beslissing of besluit tot seponering van een arbitrageprocedure;
- een door twee personen gecertificeerde schriftelijke verplichting inzake alimentatie zoals vastgesteld in het wetboek voor huwelijkszaken (*äktenskapsbalken*) of het wetboek voor ouderlijke verantwoordelijkheid (*föräldrabalken*);
- een beslissing van een administratieve autoriteit met een betalingsverplichting, mits tegen de beslissing beroep kan worden aangetekend;
- een beslissing van een administratieve autoriteit die op grond van specifieke voorschriften ten uitvoer kan worden gelegd;
- een document dat overeenkomstig specifieke voorschriften ten uitvoer kan worden gelegd;
- een vonnis of beslissing van de tenuitvoerleggingsinstantie die is belast met de gedwongen invordering in verband met een betalingsbevel of bijstand voor tenuitvoerlegging, of een Europees betalingsbevel dat door de tenuitvoerleggingsinstantie als uitvoerbaar is aangemerkt.

Na afgifte van de executoriale titel hoeft een gerecht of een andere autoriteit geen aanvullende beslissing te nemen voor tenuitvoerlegging.

De werkzaamheden van de tenuitvoerleggingsinstantie bestaan er grotendeels in informatie te verkrijgen over de activa van de schuldenaar. De schuldenaar moet binnen de door de tenuitvoerleggingsinstantie vastgestelde termijn informatie verstrekken over zijn of haar activa en middels een verklaring of tijdens een hoorzitting, op straffe van strafvervolging, bevestigen dat de verstrekte informatie juist is. De autoriteit kan de schuldenaar tevens opdragen deze informatie op straffe van een boete te verstrekken; De boete wordt door het gerecht van eerste aanleg opgelegd op verzoek van de tenuitvoerleggingsinstantie.

Het verzoek om tenuitvoerlegging kan schriftelijk of mondeling worden ingediend. Bij een schriftelijk verzoek moet de indiener (de persoon die om tenuitvoerlegging verzoekt) voor de tenuitvoerleggingsinstantie verschijnen.

De kosten voor een zaak die voor rekening komen van de staat (de administratieve kosten) worden gedekt door belastingen (kosten voor tenuitvoerlegging). Indien mogelijk worden de administratieve kosten doorgaans bij de tenuitvoerlegging verhaald op de verweerder (tegenpartij van de indiener). De indiener wordt doorgaans echter aangesproken voor deze kosten. Er kunnen uitzonderingen worden toegekend op de regel inzake verantwoordelijkheid van de aanvrager, ook voor de meeste vorderingen met betrekking tot onderhoudsalimentatie en schadeloosstelling als gevolg van een misdrijf.

Als algemene regel wordt een basisbelasting ingehouden op elke executoriale titel waarvoor om tenuitvoerlegging wordt verzocht. In een tenuitvoerleggingszaak voor een privaatrechtelijke klacht bedraagt deze basisbelasting 600 SEK.

Andere belastingen die kunnen worden geheven, zijn de voorbereidingsheffing, de verkoopheffing en speciale heffingen.

Tenuitvoerleggingsprocedures in het kader van het wetboek voor ouderlijke verantwoordelijkheid

De tenuitvoerlegging kan geschieden op grond van een rechterlijke beslissing van een gewone rechtbank inzake het gezag, de verblijfplaats, de omgang of de overdracht van een kind. Zij kan ook voortvloeien uit een schriftelijke overeenkomst over het gezag, de verblijfplaats en de omgang die door de ouders is

overeengekomen en door de commissie van sociale zaken is goedgekeurd. Buitenlandse beslissingen kunnen ook in Zweden ten uitvoer worden gelegd, met name beslissingen die op grond van de Brussel II-verordening uitvoerbaar zijn.

Beslissingen inzake tenuitvoerlegging worden genomen door de gerechten van eerste aanleg. Verzoeken tot tenuitvoerlegging worden doorgaans voorgelegd aan het gerecht van eerste aanleg van de plaats waar het kind woonachtig is. Indien het kind niet in Zweden woont, moet het verzoek worden ingediend bij het gerecht van eerste aanleg in Stockholm (*Stockholms tingsrätt*).

Het verzoek kan bijvoorbeeld worden ingediend door een ouder bij wie een kind moet gaan wonen of met wie het contacten moet hebben.

Door uitspraak te doen in de zaak kan het gerecht een medewerker van de sociale diensten specifiek belasten met de taak om te trachten de persoon met het gezag over het kind over te halen zich vrijwillig naar de inhoud van de beslissing of overeenkomst te voegen. In spoedeisende gevallen kan de rechtbank of de politieke autoriteit besluiten dat het zaak is zich onmiddellijk over het kind te ontfemen. De rechtbank kan dan een boete opleggen of de politie inschakelen om de beslissing tot tenuitvoerlegging ten uitvoer te brengen.

De ene partij kan aansprakelijk zijn voor het betalen van de kosten van de andere partij in een tenuitvoerleggingsprocedure op grond van het wetboek voor ouderlijke verantwoordelijkheid. Elke partij die kosten veroorzaakt door het optreden van ambtenaren of opvang van het kind, kan ertoe worden gemaand deze kosten aan de staat te restitueren.

3.2 De grondvoorwaarden

Tenuitvoerleggingsprocedures in het kader van het wetboek voor gedwongen tenuitvoerlegging

In bepaalde gevallen kan de tenuitvoerlegging worden afgewezen. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer de executoriale titel dermate onduidelijk is dat deze niet als grondslag voor de tenuitvoerlegging kan dienen.

Het is ook mogelijk dat een persoon aan wie op grond van een rechterlijke beslissing is opgedragen actie te ondernemen, in de tussentijd reeds aan de desbetreffende verplichting heeft voldaan, bijvoorbeeld de betaling van een bepaald bedrag.

Tevens kan de persoon wie is bevolen een handeling te verrichten, een tegenvordering tegen de eiser indienen, dat wil zeggen, bezwaar maken middels een uitzondering van het recht op verrekening. Verrekening vormt een reden voor verhindering van de tenuitvoerlegging indien de tenuitvoerleggingsinstantie vaststelt dat de tegenvordering is vastgelegd in een toepasselijke executoriale titel of is gebaseerd op een schriftelijk bewijs van de schuldvordering en voor het overige aan de voorwaarden voor verrekening is voldaan.

Indien de schuldenaar stelt dat de tenuitvoerlegging door een andere zaak tussen de partijen wordt belet en dit bezwaar niet zonder meer kan worden verworpen, kan de tenuitvoerlegging ook geen doorgang meer vinden. Het kan hierbij bijvoorbeeld gaan om bezwaren tegen een verjaringstermijn.

Indien een executoriale titel door een gerecht nietig wordt verklaard, moet de tenuitvoerlegging, indien mogelijk, onmiddellijk ongedaan worden gemaakt.

In bepaalde gevallen kan het gerecht ook de stopzetting van een lopende tenuitvoerleggingsprocedure bevelen.

Tenuitvoerleggingsprocedures in het kader van het wetboek voor ouderlijke verantwoordelijkheid

Er wordt aangenomen dat de inhoud van een beslissing of een overeenkomst het belang van het kind dient. Het gerecht kan de beslissing of de overeenkomst niet opnieuw in behandeling nemen als het zich moet uitspreken over de tenuitvoerlegging ervan, en het voornaamste alternatief is te zorgen voor vrijwillige uitvoering. Wanneer een dwingende maatregel noodzakelijk is, is de oplegging van een boete de meest waarschijnlijke optie. Fysieke invordering kan slechts in laatste instantie worden ingezet.

In bepaalde gevallen kan de tenuitvoerlegging worden afgewezen, bijvoorbeeld wanneer het kind ziek is.

Als het kind oud en volwassen genoeg is om zijn wensen te laten meewegen, kan de tenuitvoerlegging niet

tegen zijn wil geschieden, behalve wanneer het gerecht deze noodzakelijk acht voor zijn welzijn.

4 Het doel en de aard van tenuitvoerleggingsmaatregelen

4.1 Welke soorten activa kunnen voorwerp van tenuitvoerlegging zijn?

Tenuitvoerleggingsprocedures in het kader van het wetboek voor gedwongen tenuitvoerlegging

Voor inbeslagneming van goederen dient aan bepaalde voorwaarden te worden voldaan. Goederen moeten:

- toebehoren aan de schuldenaar;
- overdraagbaar zijn;
- een geldelijke waarde hebben.

Met inbeslagneming kan elk soort eigendom worden opgeëist. Zowel roerende als onroerende goederen kunnen in beslag worden genomen.

Onder roerende goederen worden niet alleen persoonlijke bezittingen verstaan (zoals auto's, boten en andere zaken), maar ook activa (zoals banktegoeden) en verschillende soorten rechten (zoals rechten van gebruik en aandelen van successierechten).

Ook op salarissen, pensioenen en dergelijke kan beslag worden gelegd.

Bepaalde goederen kunnen niet in beslag worden genomen. Dit geldt bijvoorbeeld voor goederen waarover de betrokkene op grond van vruchtgebruik beschikt. Regels ter zake zijn doorgaans enkel van toepassing op natuurlijke personen. Dit geldt in het bijzonder voor:

- kleding en andere voorwerpen voor persoonlijk gebruik van de schuldenaar, ter hoogte van een redelijke waarde;
- meubels, huishoudelijke apparaten en andere uitrustingen die noodzakelijk zijn voor het huishouden en het onderhoud ervan;
- gereedschappen en diverse uitrustingen die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van het beroep of de studie van de schuldenaar;
- persoonlijke goederen, zoals eervolle onderscheidingen en sportprijzen, die een dusdanige sentimentele waarde voor de schuldenaar hebben dat beslag hierop kennelijk onredelijk zou zijn;
- geld, banktegoeden enz. die redelijkerwijs noodzakelijk zijn voor de levensbehoeften van de schuldenaar tot het verwachte ontvangst van de inkomsten die in zijn behoeften voorzien. In de regel bedraagt deze termijn niet meer dan een maand.

Goederen kunnen ook op grond van bijzondere regelgeving zijn aangemerkt als niet vatbaar voor beslag. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn voor een schadeloosstelling.

Bij beslaglegging op loon uit werk geldt een vrijgesteld minimumbedrag voor de primaire levensbehoeften van de schuldenaar en zijn of haar gezin.

In dit opzicht hebben bepaalde vorderingen voorrang op andere. Een vordering met betrekking tot onderhoudsalimentatie en schadeloosstelling als gevolg van een misdrijf heeft voorrang op andere individuele procedures.

4.2 Wat zijn de gevolgen van tenuitvoerleggingsmaatregelen?

Tenuitvoerleggingsprocedures in het kader van het wetboek voor gedwongen tenuitvoerlegging

Na de inbeslagneming van goederen kan de schuldenaar hierover niet meer op dezelfde wijze beschikken. De schuldenaar kan zijn of haar goederen niet ten nadele van de eiser gebruiken door deze over te dragen of op andere wijze als de dienst voor gedwongen invordering hiervoor om een uitzonderlijke reden en na overleg met de eiser geen toestemming heeft gegeven.

Tegen iedere persoon die onrechtmatig gebruik maakt van in beslag genomen goederen, kunnen strafmaatregelen worden genomen.

Met een beslissing tot inbeslagneming krijgen goederen prioritair rechten.

In een tenuitvoerleggingszaak moeten derden binnen de door de tenuitvoerleggingsinstantie vastgestelde termijn informatie doorgeven over vorderingen die de schuldenaar jegens hen heeft of elke transactie aan de hand waarvan kan worden bepaald of de schuldenaar goederen bezit die vatbaar zijn voor beslag. Deze informatieplicht geldt ook voor derden die goederen van de schuldenaar in bezit hebben in het kader van bijvoorbeeld verpanding of inbewaringgeving. Zo moet de bank informatie verstrekken over banktegoeden, kluizen of enige andere goederen die zij voor de schuldenaar in bewaring heeft. Naast en vrienden van de schuldenaar dienen zich ook aan de informatieplicht te houden.

Derden kan schriftelijk of mondeling om de gegevens worden verzocht. In voorkomend geval kunnen zij worden gehoord. Als een derde deze verplichting niet nakomt, kan hij of zij worden veroordeeld tot de betaling van een boete of tot een gevangenisstraf.

De dienst voor gedwongen invordering kan beslissen de in beslag genomen goederen onmiddellijk te verkopen. Gedwongen verkoop geschiedt doorgaans in het kader van een openbare veiling, maar deze kan soms ook privé worden georganiseerd.

Bedragen die in het kader van een tenuitvoerleggingsprocedure zijn ontvangen, moeten zo snel mogelijk worden bekendgemaakt en overgemaakt aan de eiser.

4.3 Welke geldigheid hebben deze maatregelen?

Tenuitvoerleggingsprocedures in het kader van het wetboek voor gedwongen tenuitvoerlegging

Voor een beslissing tot inbeslagneming geldt geen uiterste geldigheidsdatum. In de wetgeving wordt echter uitgegaan van het beginsel dat in beslag genomen eigendom onverwijld moet worden verkocht (zie punt 4.2).

Indien mogelijk geschiedt uitzetting binnen vier weken na de overdracht van de door de tenuitvoerleggende instantie vereiste documenten.

Tenuitvoerleggingsprocedures in het kader van het wetboek voor ouderlijke verantwoordelijkheid

Een beslissing tot tenuitvoerlegging treedt onmiddellijk in werking, tenzij anders is bepaald. Zij is van toepassing totdat een andere beslissing is genomen. In het bevel tot betaling van een boete wordt doorgaans aangegeven dat er binnen een bepaalde termijn een handeling moet worden verricht, bijvoorbeeld het terugbrengen van het kind naar de eiser. In beslissingen tot tenuitvoerlegging op het gebied van omgang wordt meestal aangegeven wanneer contacten kunnen plaatsvinden.

Een beslissing over een tenuitvoerleggingszaak staat de behandeling van een nieuw verzoek niet in de weg.

5 Is er een mogelijkheid tot beroep tegen de beslissing om een dergelijke maatregel toe te staan?

Tenuitvoerleggingsprocedures in het kader van het wetboek voor gedwongen tenuitvoerlegging

Beslissingen van de tenuitvoerleggende instantie kunnen in het algemeen worden betwist door beroep aan te tekenen. Het beroep wordt toegezonden aan de tenuitvoerleggingsinstantie, die het indient bij het gerecht van eerste aanleg.

De persoon aan wie de beslissing van de tenuitvoerleggende instantie is gericht, kan beroep aantekenen als de beslissing hem of haar ongunstig is. Tegen beslissingen over inbeslagneming van loon uit werk kan beroep worden aangetekend. Hiervoor geldt geen uiterste termijn. Tegen beslissingen over inbeslagneming van andere goederen kan binnen drie weken na kennisgeving beroep worden aangetekend. Derden kunnen zonder verjaringstermijn beroep aantekenen tegen de inbeslagneming.

Het gerecht van eerste aanleg kan besluiten vooralsnog geen tenuitvoerleggingsmaatregel te treffen of een reeds genomen maatregel nietig te verklaren als het dit met redenen omkleedt.

Tenuitvoerleggingsprocedures in het kader van het wetboek voor ouderlijke verantwoordelijkheid

Tegen beslissingen van het gerecht van eerste aanleg inzake tenuitvoerlegging kan beroep worden aangetekend bij het hof van beroep. Beroep dient schriftelijk te worden aangetekend bij het gerecht van eerste aanleg. Dit dient binnen een termijn van drie weken te geschieden.

6 Zijn er beperkingen aan tenuitvoerlegging, in het bijzonder wat bescherming van de schuldenaar of termijnen betreft?

In het wetboek voor gedwongen tenuitvoerlegging zijn bepalingen vastgelegd waarin de mogelijkheden voor tenuitvoerlegging worden beperkt, bijvoorbeeld ter bescherming van de schuldenaar. Tot op zekere hoogte kan de schuldenaar de tenuitvoerlegging van een beslissing verhinderen door zich hiertegen te verzetten, bijvoorbeeld door zich te beroepen op verjaring. De meest voorkomende gevallen van beperking van de tenuitvoerlegging zijn uitsluiting van bepaalde goederen en activa van inbeslagneming zodat de schuldenaar in zijn of haar behoeften kan voorzien. Zo kan het zogeheten beneficium ("niet voor beslag vatbare goederen") worden uitgesloten van beslag op materiële goederen. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om geld waarmee de schuldenaar op korte termijn in zijn of haar levensbehoeften moet voorzien. Bij inbeslagneming van loon uit werk wordt een "reservebedrag" vrijgesteld voor normale uitgaven voor levensonderhoud en huisvestingskosten van de schuldenaar.

Deze webpagina maakt deel uit van de website [Uw Europa](#).

Al uw [feedback](#) over de verstrekte informatie is welkom.

■ Laatste update: 12/02/2026

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJN-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJN en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.